

Roma Vizyonu Belirler - Numara On Altı

Nihai Sınav: Roma'nın simgeselliğini ve kehanetin üçlü uygulamasını anlamak

Jeff Pippenger
2024-09-04

Roma'nın sembolüne ilişkin bu son tartışmanın yanlış tarafında yer alanlar, peygamberliğin üçlü uygulamasının kusurlu bir kullanımına yaslanırlar; zira üç Roma'nın, 321 ve 538 yıllarındaki Pazar yasaları ile Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında çıkarılacak Pazar yasası tarafından tanımlandığını öne sürerler. Böyle yapmakla, Yoel'in dört böceği üzerindeki tartışmada da yapıldığı gibi, seçtikleri kurala ve peygamberlik tarihine yanlış bir yön verirler. Yoel'in ilk altı ayetinde, dört nesli izleyen dört yiyip bitiren böcek, Tanrı'nın halkının dört nesil boyunca kademeli olarak nasıl kırılıp tüketildiğini ele alır ve bu tüketimin, Roma'nın ve sapkın Protestanlığın teolojisinin Adventizm tarafından kabul edilmesiyle gerçekleştirildiğini bildirir.

Mevcut tartışmada, üç Roma'yı tanımlamak için Pazar yasasını kullanmaya kalkışanlar, Tanrı'nın peygamberlik sözünde aslında dört Pazar yasasının tanımlandığı gerçeğini görmezden gelirler ve 321 yılının Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında çıkacak Pazar yasasını temsil ettiğini, 538'deki Pazar yasasının ise dünyanın tüm uluslarına zorla uygulanacak Pazar yasasını örneklediğini kabul etmezler. Dört Pazar yasası, üç Pazar yasasını tanımlamaz; özellikle de peygamberliğin üçlü uygulamasındaki üçüncü tezahür nihai gerçekleşmeyi temsil ederken. Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında çıkacak Pazar yasası nihai Pazar yasası değildir; aslında, yeryüzündeki her ulus papalık otoritesinin işaretini kademeli olarak kabul ettikçe bir dizi Pazar yasasının başlangıcını işaretler.

Temmuz 2023'te uyananların, karşı karşıya kaldıkları peygamberî sınavın Kutsal Ruh'un dökülmesi sırasında gerçekleştiğini ve bu dökülüş sırasında bir sınıfın "yağ"ı, diğer sınıfın ise "güçlü bir aldanış" aldığını anlamaları gerekir. Güçlü aldanış alanların başlıca temsili, "güçlü aldanış" ifadesinin yer aldığı bölümün bizzat kendisinde bulunur; ve o bölümde sevilen ya da reddedilen gerçek, putperest Roma ile Papalık Roma'sı arasındaki peygamberî ilişkiyi tanımlayan gerçektir.

321 ile 538 arasındaki peygamberlik ilişkisi, Pergamos kilisesi ile Tiyatira kilisesi arasındaki peygamberlik ilişkisiyle gösterilir. Son günlerde, 321 ve Pergamos ile temsil edilen putperest Roma, Birleşik Devletler'in bir sembolüdür; 538 ve Tiyatira ile temsil edilen papalık Roma'sı ise Modern Roma'nın bir sembolüdür.

321'deki birinci Roma tek erkli bir devlettir; 538'deki ikinci Roma ise kilise ile devletin birleşimini temsil eden ve ilişkinin kontrolünün kilisede olduğu ikili bir iktidardır. Üçüncü ve son Roma, yani günümüz Roma'sı, ejderha, canavar ve sahte peygamberden oluşan üçlü bir güçtür.

Pavlus, putperest Roma (ejderha) ile Papalık Roması (canavar) arasındaki peygamberî ve tarihsel ilişkiyi anlamamanın, gerçeğe karşı bir nefretin dışavurumu olduğunu ve bunun da kuvvetli bir

aldanışa yol açtığını öğretti. Pavlus'un da dahil olduğu bütün peygamberler daha özel olarak son günlere hitap ediyordu; bu nedenle, Pavlus'un yaşadığı dönemdeki iki güç arasındaki ilişki, son günlerde Modern Roma'nın üç gücü arasındaki ilişkiyi temsil eder. Son günlerde ejderha, canavar ve yalancı peygamberin üçlü birliğini "oluşturan" peygamberî ilişkiyi reddetmek, kendin için kuvvetli bir aldanışı garanti altına almaktır.

Uriah Smith'in Kuzey Kralı'na dair kişisel yorumu, bir "etki" doğuran bir "nedeni" temsil ediyordu. Ancak Roma hakkındaki tartışmalarda yanlış tarafta bulunan kesim, açıkça nedenden sonuca akıl yürütemeyenler olarak tanımlanır. Smith, Kuzey Kralı'na ilişkin hatalı uygulamasının, onu aynı zamanda altıncı belayı da yanlış temsil etmeye götürecek bir peygamberlik platformu oluşturacağını görmedi; burada Mesih'in doğruluk giysisini koruma ya da kaybetme konusunda bir uyarı vardır.

Pavlus'un İkinci Selanikliler'deki vurgusunda olduğu gibi, Yuhanna da Vahiy'in on altıncı bölümünde ve altıncı belada, dünyayı Armagedon'a götüren üç gücün kimler olduğunu anlamının gerekliliğini vurgular. Smith'in "kuzeyin kralı"na ilişkin hatalı yorumu, tip ve antitipleri doğru biçimde uygulayamama durumuna tanıklık eder.

Smith, Pavlus'un yazılarında bu denli güçlü biçimde ortaya konulan şu ilkeyi ya uygulayamadı ya da uygulamak istemedi: çarمیhtan önce harfi olan, çarمیhtan sonra ruhsal olanı temsil eder. Bu ilke dikkatle ve doğru şekilde uygulandığında, "kuzeyin kralı"nın, son günlerdeki ruhsal "kuzeyin kralı"nı temsil eden birçok sembolden biri olduğu kolayca gösterilir. Diğer herkesten çok Yedinci Gün Adventistleri şunu bilmelidir: peygamberliğin dayandığı başlıca temellerden biri Mesih ile Şeytan arasındaki mücadeledir. Mesih gerçek "kuzeyin kralı"dır ve Şeytan da kendini sahte "kuzeyin kralı" olarak ortaya koymaya çalışmaktadır.

Korahoğullarına bir ezgi ve mezmur. Rab büyüktür ve kutsallığının dağında, Tanrımızın kentinde çok övgüye layıktır. Görkemli konumuyla bütün dünyanın sevinci olan Siyon Dağı, kuzey yamaçlarında yer alır; yüce Kralın kentidir. Tanrı onun saraylarında bir sığınak olarak bilinir. Mezmur 48:1-3.

Şeytan'ın, kuzeyin gerçek Kralını taklit etmeye yönelik çabalarının bir parçası, Roma papasını yeryüzündeki temsilcisi olarak kullanmaktır. Şeytan antikristtir; Şeytan'ın aldatma faaliyetinde vekili olan Roma papası da öyledir.

Dünyevi kazanç ve onurları güvence altına almak için, kilise, dünyanın büyüklerinin teveccühünü ve desteğini aramaya yönlendirildi; ve böylece Mesih'i reddederek, Şeytan'ın temsilcisine—Roma piskoposuna—bağlılığını vermeye sevk edildi.

Büyük İskender'in krallığının bölünmesi sırasında, Seleucus Nicator, Daniel kitabının on birinci bölümünde anlatılan tarihte kuzeyin ilk kralı oldu. Babası Antiochus, İskender'in krallığında etkili bir lider olmuştu ve oğlu Seleucus Babil'in satrabı yapıldı. "Satrap" bir validir ve Seleucus, İskender'in krallığının bölündüğü dört coğrafi bölgenin üçünü hâkimiyeti altına aldığı anda, kuzeyin kralı oldu.

Smith'in kişisel yorumu ve dilbilgisi kurallarından kaçınması, son günlerde Şeytan'ın kötülük ittifakını oluşturan nihai güçlerin kehanetlerde ruhsal güçler değil, somut güçler olarak temsil edildiğini varsaymasına yol açtı. Bu yüzden, Babil'in valisi ve kuzeyin ilk kralı olan Seleukos Nikator'un, kehanetin gereği olarak, modern ruhsal Babil'i yöneten güç olan son ruhsal kuzey kralını temsil edeceğini göremedi.

Yedi taşı elinde tutan yedi melekten biri geldi ve benimle konuşup şöyle dedi: “Buraya gel; sana birçok suyun üzerinde oturan büyük fahişenin yargısını göstereceğim. Onunla yeryüzünün kralları zina ettiler ve yeryüzünün sakinleri onun fuhuşunun şarabıyla sarhoş oldular.” Bunun üzerine beni Ruh'ta çöle götürdü; ve kızıl renkli, küfür adlarıyla dolu, yedi başlı ve on boynuzlu bir canavarın üzerinde oturan bir kadın gördüm. Kadın mor ve kızıl renklere bürünmüştü; altın, değerli taşlar ve incilerle süslenmişti; elinde fuhuşunun iğrençlikleri ve pislikleriyle dolu altın bir kâse vardı. Alnında yazılı bir ad vardı: SIR, BÜYÜK BABİL, YERYÜZÜNÜN FAHİŞELERİNİN VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI. Ve kadını kutsalların kanıyla ve İsa'nın şehitlerinin kanıyla sarhoş olmuş gördüm; onu görünce büyük bir hayretle şaşakaldım. Vahiy 17:1-6.

Son günlerde Babil'i yöneten güç papalık kilisesidir ve bu nedenle aynı zamanda kuzeyin ruhani kralıdır.

Vahiy 17'deki kadın (Babil) şöyle tasvir edilir: “mor ve al renklere bürünmüş, altın, değerli taşlar ve incilerle süslenmiş, elinde iğrençlikler ve murdarlıklarla dolu altın bir kâse bulunan: ... ve alnında yazılı bir ad vardı, Sır, Büyük Babil, fahişelerin anası.” Peygamber şöyle der: “Kadını kutsalların kanıyla ve İsa'nın şehitlerinin kanıyla sarhoş olmuş olarak gördüm.” Babil'in ayrıca “yeryüzünün kralları üzerinde egemenlik süren o büyük şehir” olduğu bildirilir. Vahiy 17:4-6, 18. Hristiyan âleminin hükümdarları üzerinde yüzyıllar boyunca despotik bir egemenlik sürdüren güç Roma'dır. Mor ve al renkler, altın, değerli taşlar ve inciler, Roma'nın kibirli makamının sergilediği görkemi ve kralları aşan debdebesini çarpıcı biçimde betimler. Ve Mesih'in izleyicilerine böylesine zalimce zulmeden o kilise kadar “kutsalların kanıyla sarhoş” olduğu bu kadar hakikate uygun bir şekilde söylenebilecek başka bir güç yoktur. Babil ayrıca “yeryüzünün krallarıyla” gayrimeşru ilişki kurma günahıyla da suçlanır. Yahudi kilisesi Rab'den sapıp putperestlerle ittifak kurmak suretiyle bir fahişe oldu; ve Roma da, dünya güçlerinin desteğini arayarak benzer biçimde kendini yozlaştırdığı için, aynı şekilde kınanır. The Great Controversy, 382.

Vali kraldır ve Yeşaya'ya göre, bir kral bir krallıktır ve aynı zamanda bir krallığın başkentidir.

Çünkü Suriye'nin başkenti Şam'dır, Şam'ın başında da Rezin vardır; altmış beş yıl içinde Efrayim yıkıma uğrayacak, artık bir halk olmayacak. Efrayim'in başkenti Samiriye'dir, Samiriye'nin başında da Remalya'nın oğlu vardır. Eğer iman etmezseniz, kesinlikle ayakta duramazsınız. Yeşaya 7:8, 9.

Yeşaya'nın tanıklığına göre, Temmuz 2023'te peygamberlik sınaması sürecine uyanan bir peygamberlik öğrencisi, sağlam kılınmak istiyorsa “baş”ın peygamberlik simgeselliğini tanımalıdır. Gerektiğinde “baş”ın simgeselliğini tanımaz ve uygulamazsa, sağlam kılınmış sayılmaz. İnanmayanlar sağlam kılınmaz; dolayısıyla Yeşaya, son günlerde ya sağlam kılınan ya

da sağlam kılınmayan iki sınıf tapınanı tanımlamaktadır. Bunlar, “yağ”a sahip olanlarla “yağ”a sahip olmayan aynı iki sınıftır.

Yerleşmiş ve yağı olan bir sınıf, 2023 Temmuz'unda açılmaya başlayan Gece Yarısı Çılgılığı mesajını alır ya da 2. Selanikliler'deki kuvvetli aldanışı alır. Onların sınavı, canavarın suretinin oluşumu ve canavarın nasıl oluştuğudur; ister Karanlık Çağlardaki papalık canavarı, ister Amerika Birleşik Devletleri tarafından oluşturulan onun sureti, ister dünyayı Armagedon'a götüren üçlü birlik olsun. Bu, üçlü birliği oluşturan diğer iki güce hükmeden "baş"ın, "kral"ın, yani yöneticinin papalık gücü olduğunu tanıma zorunluluğunu da içerir.

"Baş", Yahuda'nın başkenti olan, Rab'bin adını yerleştirmek için seçtiği kent Yeruslaim'di.

Süleyman'ın oğlu Rehavam Yahuda'da kral oldu. Rehavam tahta çıktığında kırk bir yaşındaydı; Rab'bin adını oraya koymak için İsrail'in bütün oymakları arasından seçtiği kent olan Yeruslaim'de on yedi yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı. 1. Krallar 14:21.

Mesih ile Şeytan arasındaki büyük mücadelede, Mesih'in adını yerleştirdiği başkent Kudüs'tür ve Şeytan'ın sahtesi, son günlerdeki o büyük şehri temsil eden ruhsal Babil'in bir simgesi olan gerçek Babil kentiydi. Şeytan, Tanrı'nın şehrinin ve başkentinin bir sahtesi olarak adını başına koyar. Orada ikamet eden kral, yeryüzünün krallarıyla zina eden fahişelerin anasıdır. Fahişelerin anası papalık gücüdür ve kızları düşmüş Protestan kiliseleridir; bunların içinde başta gelen düşmüş sapkın kilise, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki sapkın Protestanlardır.

İmandan dönen o Protestanlar, yeryüzü canavarının Protestan boynuzunu temsil ederler ve 1798'de mühürü açılan peygamberlik mesajını reddettiklerinden beri anneleriyle bağlantılıdır. Onların karşılığı olan Cumhuriyetçi boynuz ise, Birleşmiş Milletlerle, yani Vahiy on yedideki on kral ile olan ilişkisi aracılığıyla yeryüzünün krallarıyla bağlantılıdır. Dünyayı Armageddon'a götüren üçlü birlik, üzerinde adının bulunduğu başıyla temsil edilir ve ruhsal modern Roma, ruhsal modern Babil'dir. Onun “baş” papalık gücüdür.

İlki sonuncuyu temsil eder; Daniel kitabının ikinci bölümünü, Milleritlerin yaptığı gibi dört krallığı mı, yoksa son günlerde açığa çıkarıldığı gibi sekiz krallığı mı temsil eder şekilde uygularsınız, fark etmez: ilk krallık kelimenin tam anlamıyla Babil'di. Milleritler size sonuncunun kelimenin tam anlamıyla Roma olduğunu söyleyeceklerdir. Babil ve Roma birbirinin yerine geçebilen sembollerdir; çünkü onlar peygamberlik çizgisinin ilki ve sonuncusudur.

Son günlerde, gerçek Babil'in ilk krallığı, ruhsal modern Babil olan ve aynı zamanda ruhsal modern Roma olan sekizinci ve son krallığı temsil eder. Daniel'in ikinci bölümünde temsil edilen iki tanığa dayanarak, Babil ve Roma birbirinin yerine geçebilen sembollerdir.

Alnında "Sır Babil" adını taşıyan papalık fahişesi tasvir edildiğinde, bu aynı zamanda "Sır Roma"yı da işaret eder. Peygamberlik niteliğindeki bir "sır", özellikle Kutsal Ruh'un etkisi olmadan, içinde temsil edilen gerçeğin derinliğini kavramayı imkânsız kılacak kadar derin bir gerçeği temsil eder. Ancak Kutsal Kitap'taki bir "sır", ayrıca, bu sırla bağlantılı olarak açıklananların, imtihanı geçmek isteyenler için zorunlu bir anlayış olduğunu da gerektirir. Bu

yüzden Vahiy'deki iki tanık, modern Roma'yı anlamının gerekliliğini vurgular.

Burada bilgelik vardır. Anlayışı olan canavarın sayısını hesaplasın; çünkü bu bir insanın sayısıdır; ve onun sayısı altı yüz altmış altıdır. Vahiy 13:18.

"Bilgelik" canavarın sayısını anlar; bu, bir adamın sayısıdır; onun sayısı altı, altı, altıdır. "Günah adamı" canavarın başıdır. Bilgelik, son günlerdeki akıllı bakirelerin bir niteliğidir ve aynı zamanda son günlerdeki bilgi artışını anlayanların bir simgesidir. Anlamayanlar akılsız bakirelerdir ve kötülerdir. Onların anlamadığı "bilgelik", peygamberlik gereği, son peygamberlik sınavının bağlamında olmalıdır; çünkü akıllı ve akılsız bakirelerin var olduğu zaman budur. Onların "altı, altı, altı"yı anlamaları gerekir. Bilgeliğe sahip aklın yeri de Yuhanna tarafından son günlerde, Vahiy kitabının on yedinci bölümünde belirtilir.

İşte hikmet sahibi akıl. Yedi baş, kadının oturduğu yedi dağdır. Ve yedi kral vardır: beşi düşmüştür, biri vardır, öteki ise henüz gelmemiştir; o geldiğinde, kısa bir süre devam edecektir. Ve vardı ama şimdi yok olan canavar, sekizincidir; yedidendir ve helaka gider. Vahiy 17:9-11.

Sayı "altı, altı, altı"yı anlamak için gereken hikmete sahip olan "zihin", "Mesih'in zihni"ne sahip olmuş akıllı bir bakiredir.

Çünkü Rab'bin düşüncesini kim bildi ki O'na öğretebilsin? Ama biz Mesih'in düşüncesine sahibiz. 1. Korintliler 2:16.

Bilge bakireler sınıfı Mesih'in düşüncesine sahiptir; akılsız ve kötü bakireler ise Mesih'in düşmanının düşüncesine sahiptir.

"Gerçek ışığın ahlaki karanlığın ortasında parlamasının zamanı geldi. Üçüncü meleğin mesajı, insanların alınlarına ya da ellerine canavarın ya da onun suretinin işaretini almamaları konusunda uyarıda bulunarak dünyaya gönderilmiştir. Bu işareti almak, canavarın verdiği kararlarla aynı karara varmak ve aynı düşünceleri savunmak demektir; bu, Tanrı'nın sözüne doğrudan aykırıdır." Review and Herald, 13 Temmuz 1897.

Canavarın suretinin oluşumu, benzetmedeki bakireler için son sınavdır; akıllı olanlar ise Mesih'in düşüncesine sahiptir, çünkü iradelerini Kutsal Ruh'un önderliğine teslim ederek Mesih'le aynı karara varmışlardır. Akıllı bakirelerde Mesih'in suretinin oluşması, akılsız bakirelerde canavarın suretinin oluşmasıyla tezat oluşturur. Akılsız bakireler, kuzeyin sahte kralı ve modern Roma'nın başı olan Deccal'in kimliğinin doğru tespitiyle ilgili sınav sorusu karşısında kafaları karıştığı için canavarla aynı karara varırlar.

"Sözü anlamakta kafası karışan, antikristin ne anlama geldiğini göremeyenler, şüphesiz kendilerini antikristin safına koyacaklardır." Kress Koleksiyonu, 105.

Canavarın suretinin oluşumu olarak temsil edilen sınanma zamanında akılsız bakireler, Tanrı'nın sözünü anlamada kafa karışıklığına düşerler. Bu karışıklık, Tanrı'nın peygamberlik sözünü yanlış anlamalarına dayanır; Modern Roma'nın doğru anlamını göremedikleri için güçlü bir aldanışa kapılırlar, canavarla aynı karara varırlar, Tanrı'nın sözüne doğrudan karşı çıkan aynı papalık düşüncelerini savunurlar ve kendilerini Mesih karşıtının safında konumlandırırlar.

Bu kategorideki bir sonraki yazıda bu düşünceleri sürdüreceğiz.